

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 1, 2026

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:15](#) 06-01-2026

Heeft de betrokkene rechtsgeldig afstand gedaan van het recht op rechtsbijstand waardoor het hof niet gehouden was een opvolgend raadsman aan de betrokkene toe te voegen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:2](#) 06-01-2026

Bewijsklachten.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:20](#) 06-01-2026

Is de uitlevering van de opgeëiste persoon toelaatbaar?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:3](#) 06-01-2026

Kon het hof voor het bewijs gebruikmaken van verklaringen van de aangever en de getuigen gelet op wat door de verdediging naar voren is gebracht over de onbetrouwbaarheid van die verklaringen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:8](#) 06-01-2026

Kan de Hoge Raad het cassatieberoep in behandeling nemen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:17](#) 06-01-2026

Is er in strijd met artikel 25 lid 1 Sv geen proces-verbaal van het onderzoek door de raadkamer opgemaakt?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:18](#) 06-01-2026

Is aan de verdachte het recht gelaten het laatst te spreken?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2026:19](#) 06-01-2026

Is strafoplegging onbegrijpelijk door jeugddetentie op te leggen waarvan het onvoorwaardelijke deel uitstijgt boven de in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd (maximaal 3 dagen)?

RECHTSPRAAK

Is aan de verdachte het recht gelaten het laatst te spreken?

Is aan de verdachte het recht gelaten het laatst te spreken?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de verdachte niet het recht is gelaten het laatst te spreken.

Uit het proces-verbaal van de terechtzitting in hoger beroep blijkt niet dat aan de verdachte het recht is gelaten het laatst te spreken. Daarom moet het ervoor worden gehouden dat het in het zesde lid in samenhang met het derde lid van artikel 283 Sv gegeven voorschrift niet is nageleefd. Dat leidt tot nietigheid van het onderzoek en de naar aanleiding daarvan gedane uitspraak. (Vgl. HR 10 november 2015, ECLI:NL:HR:2015:3250.)

Het cassatiemiddel slaagt.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-01-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:18

Zaaknummer: 24/04199 en 24/04199

Rechters: M. Kuijer, R. Kuiper en M.J. Borgers

Advocaten: S.F.W. van 't Hullenaar

Wetsartikelen: art. 283 lid 6 Sv en art. 283 lid 3 Sv

RECHTSPRAAK

Kon het hof voor het bewijs gebruikmaken van verklaringen van de aangever en de getuigen gelet op wat door de verdediging naar voren is gebracht over de onbetrouwbaarheid van die verklaringen?

Kon het hof voor het bewijs gebruikmaken van verklaringen van de aangever en de getuigen gelet op wat door de verdediging naar voren is gebracht over de onbetrouwbaarheid van die verklaringen?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof voor het bewijs gebruik heeft gemaakt van de verklaringen van de aangever en de getuigen [getuige 1] en [getuige 2], in weerwil van wat door de verdediging naar voren was gebracht over de onbetrouwbaarheid van die verklaringen.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat ook deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele

vrijheden is overschreden. In het licht van de opgelegde geheel voorwaardelijke taakstraf van tachtig uren volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-01-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:3

Zaaknummer: 23/03882

Rechters: V. van den Brink, F. Posthumus en F. Damtsteegt

Advocaten: R.J. Baumgardt en M. van Berlo

Wetsartikelen: art. 141 lid 1 Sr en art. 392 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Is er in strijd met artikel 25 lid 1 Sv geen proces-verbaal van het onderzoek door de raadkamer opgemaakt?

Is er in strijd met artikel 25 lid 1 Sv geen proces-verbaal van het onderzoek door de raadkamer opgemaakt?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat in strijd met artikel 25 lid 1 van het Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv) geen proces-verbaal van het onderzoek door de raadkamer van 24 maart 2023 is opgemaakt.

Op grond van artikel 25 lid 1 Sv moet van het onderzoek door de raadkamer door de griffier een proces-verbaal worden opgemaakt met daarin de zakelijke inhoud van de afgelegde verklaringen en wat verder bij dat onderzoek is voorgevallen. Deze bepaling bevat daarnaast voorschriften over de inrichting, vaststelling en ondertekening van dat proces-verbaal en de voeging ervan bij de processtukken.

Het proces-verbaal waarop het cassatiemiddel doelt, ontbreekt bij de stukken die aan de Hoge Raad zijn gezonden. Naar aanleiding van een verzoek dat de raadsman op grond van artikel 4.3.6.3 van het Procesreglement Hoge Raad der Nederlanden heeft gedaan, is bij de rechtbank nadere informatie ingewonnen. Op grond van die informatie moet worden aangenomen dat geen proces-verbaal is opgemaakt. Het cassatiemiddel slaagt daarom.

Beoordeling van de overige cassatiemiddelen

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van het tweede en het derde cassatiemiddel niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de beschikking van de rechtbank;

- wijst de zaak terug naar de rechtbank Overijssel, opdat de zaak opnieuw wordt behandeld en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-01-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:17

Zaaknummer: 24/00107

Rechters: M.J. Borgers, T. Kooijmans en F. Posthumus

Advocaten: Th.J. de Kelder

Wetsartikelen: art. 25 lid 1 Sv, art. 552a Sv en art. 94 Sv

RECHTSPRAAK

Bewijsklachten.

Bewijsklachten.

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof voor het bewijs gebruik heeft gemaakt van de verklaringen van de aangever en de getuigen [getuige 1] en [getuige 2], in weerwil van wat door de verdediging naar voren was gebracht over de onbetrouwbaarheid van die verklaringen.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat ook deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie artikel 81 lid 1 van de Wet op de rechterlijke organisatie).

Ambtshalve beoordeling van de uitspraak van het hof

De Hoge Raad doet uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Dat brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is overschreden. In het licht van de opgelegde geheel voorwaardelijke taakstraf van tachtig uren volstaat de Hoge Raad met het oordeel dat de redelijke termijn is overschreden, en is er geen aanleiding om aan dat oordeel enig ander rechtsgevolg te verbinden.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-01-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:2

Zaaknummer: 23/03879

Rechters: V. van den Brink, F. Posthumus en F. Damsteegt

Advocaten: M.J. van Berlo en R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: art. 141 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Is strafoplegging onbegrijpelijk door jeugddetentie op te leggen waarvan het onvoorwaardelijke deel uitstijgt boven de in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd (maximaal 3 dagen)?

Is strafoplegging onbegrijpelijk door jeugddetentie op te leggen waarvan het onvoorwaardelijke deel uitstijgt boven de in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd (maximaal 3 dagen)?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt dat de strafoplegging onbegrijpelijk is nu het hof, anders dan tot uitdrukking komt in de strafmotivering, jeugddetentie heeft opgelegd waarvan het onvoorwaardelijke deel uitstijgt boven de in verzekering en voorlopige hechtenis doorgebrachte tijd.

Ten aanzien van de berechting binnen een redelijke termijn overweegt het hof het volgende. In de onderhavige zaak is het hof gebleken dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, in eerste aanleg fors is geschonden. Verdachte is op 7 december 2021 in verzekering gesteld. De rechtbank heeft vonnis gewezen op 19 maart 2024. Daarmee is de redelijke termijn, uitgaande van de norm van 16 maanden, in eerste aanleg met ruim elf maanden overschreden, terwijl dit niet aan verdachte valt toe te rekenen. Het hof zal daarom een enigszins kortere jeugddetentie opleggen dan het passend en geboden acht. Ook zal het hof de proeftijd van de hierna te noemen voorwaardelijke straf op één jaar vaststellen, gelet op dit tijdsverloop en de gedateerdheid van het bewezenverklarde feit.

Gelet op het voorgaande, acht het hof, alles afwegende, oplegging van negentig dagen jeugddetentie, met aftrek van voorarrest, waarvan zestig dagen voorwaardelijk, met een proeftijd van één jaar, passend en geboden. Dit betekent dat verdachte niet opnieuw vast komt te zitten voor deze zaak, tenzij anders wordt beslist omdat hij zich binnen de proeftijd schuldig heeft gemaakt aan een nieuw strafbaar feit. Aan de oplegging van de voorwaardelijke

jeugddetentie zullen geen bijzondere voorwaarden en/of een contactverbod worden verbonden, nu in de afgelopen vijf jaren niet is gebleken van enige noodzaak hiertoe.

Het verloop van het voorarrest van de verdachte in de onderhavige zaak is weergegeven in de conclusie van de advocaat-generaal. Daaruit volgt dat de verdachte maximaal drie dagen uit hoofde van de onderhavige zaak in voorarrest heeft doorgebracht en niet, waar het hof kennelijk van uitging, ten minste dertig dagen.

Gelet op het voorgaande is de strafoplegging niet begrijpelijk gemotiveerd, omdat de opgelegde straf onverenigbaar is met de strafmotivering, in het bijzonder met de overweging van het hof dat de opgelegde straf 'betekent dat verdachte niet opnieuw vast komt te zitten voor deze zaak, tenzij anders wordt beslist omdat hij zich binnen de proeftijd schuldig heeft gemaakt aan een nieuw strafbaar feit'.

Het cassatiemiddel slaagt.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof, maar uitsluitend wat betreft de strafoplegging, in welke vernietiging niet is begrepen de aan de verdachte opgelegde schadevergoedingsmaatregel;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, opdat de zaak ten aanzien daarvan opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-01-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:19

Zaaknummer: 24/04580

Rechters: A.L.J. van Strien, R. Kuiper en M.J. Borgers

Advocaten: D.J.M.W. Paridaens

Wetsartikelen: art. 245 Sr

RECHTSPRAAK

Kan de Hoge Raad het cassatieberoep in behandeling nemen?

Kan de Hoge Raad het cassatieberoep in behandeling nemen?

Beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep

De Hoge Raad kan het cassatieberoep van de klaagster niet in behandeling nemen. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal.

Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-01-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:8

Zaaknummer: 23/04502

Rechters: V. van den Brink, M. Kuijer en T.B. Trotman

Advocaten: M.A.M. Pijnenburg

Wetsartikelen: art. 6:4:4 Sv en art. 94a Sv

RECHTSPRAAK

Is de uitlevering van de opgeëiste persoon toelaatbaar?

Is de uitlevering van de opgeëiste persoon toelaatbaar?

Beoordeling van het cassatiemiddel

Het cassatiemiddel komt op tegen de toelaatbaarverklaring van de uitlevering van de opgeëiste persoon en klaagt over de verwerping van het verweer dat een voltooide flagrante schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) heeft plaatsgevonden.

Het cassatiemiddel berust op de opvatting dat een (zeer) forse overschrijding van de redelijke termijn in de strafrechtelijke procedure in de verzoekende Staat die heeft geleid tot de uitspraak met het oog op de tenuitvoerlegging waarvan de uitlevering is verzocht, op zichzelf – en dus ook zonder dat kan worden vastgesteld dat die overschrijding ertoe heeft geleid of eraan heeft bijgedragen dat sprake is van een zodanig ernstige inbreuk op de verdedigingsrechten dat het recht op een eerlijk proces in de zin van artikel 6 lid 1 EVRM in die procedure flagrant is geschonden – aan toelaatbaarverklaring van de uitlevering in de weg staat. Die opvatting vindt, mede in het licht van de onder 2.3.3 weergegeven uitspraak van het EHRM, geen steun in het recht.

Het cassatiemiddel faalt.

Beslissing

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-01-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:20

Zaaknummer: 25/02310

Rechters: T. Kooijmans, M.J. Borgers en F. Posthumus

Wetsartikelen: art. 6 EVRM en art. 14 lid 1 IVBPR

RECHTSPRAAK

Heeft de betrokkene rechtsgeldig afstand gedaan van het recht op rechtsbijstand waardoor het hof niet gehouden was een opvolgend raadsman aan de betrokkene toe te voegen?

Heeft de betrokkene rechtsgeldig afstand gedaan van het recht op rechtsbijstand waardoor het hof niet gehouden was een opvolgend raadsman aan de betrokkene toe te voegen?

Beoordeling van het eerste cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt onder meer over het oordeel van het hof dat de betrokkene rechtsgeldig afstand heeft gedaan van het recht op rechtsbijstand en dat het hof daarom niet gehouden was een opvolgend raadsman aan de betrokkene toe te voegen.

Het hof heeft vastgesteld dat ambtshalve aan de betrokkene een raadsman is toegevoegd en dat deze raadsman, twee weken voor de inhoudelijke behandeling van de ontnemingsvordering op de terechtzitting in hoger beroep van 16 juni 2023, aan de voorzitter van het hof heeft bericht dat hij zich als raadsman heeft onttrokken. Het hof heeft verder onder meer vastgesteld dat voorafgaand aan die inhoudelijke behandeling van de zaak terechtzittingen hebben plaatsgevonden op 25 september 2019, 8 september 2020 en 28 juni 2022, dat de oproepingen voor de terechtzittingen telkens zijn verzonden naar het adres in [plaats in Marokko] waarop de betrokkene volgens de basisregistratie personen (hierna: BRP) sinds 18 mei 2017 was ingeschreven en dat de betrokkene bij geen van de terechtzittingen aanwezig was.

Het hof heeft vastgesteld dat de oproeping voor de terechtzitting van 16 juni 2023 en voor de eerdere terechtzittingen telkens naar hetzelfde BRP-adres in [plaats in Marokko] is verzonden en dat de raadsman op de terechtzitting van 8 september 2020 heeft meegedeeld dat de betrokkene op de hoogte was van die terechtzitting. Uitsluitend deze vaststellingen kunnen niet het oordeel van het hof dragen dat de betrokkene op de hoogte was van de terechtzitting van 16 juni 2023 en dat hij weet dat zijn raadsman zich heeft onttrokken. Het hierop voortbouwende oordeel van het hof dat de betrokkene rechtsgeldig afstand heeft gedaan van

zijn recht op rechtsbijstand is daarom ontoereikend gemotiveerd. Dat de betrokkene rechtsgeldig afstand heeft gedaan van dat recht kan ook niet worden gebaseerd op de verdere door het hof aangeduide omstandigheden met betrekking tot de procesopstelling van de betrokkene. Gelet op een en ander is het oordeel van het hof ontoereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel slaagt in zoverre.

Beoordeling van de cassatiemiddelen voor het overige

Gelet op de beslissing die hierna volgt, is bespreking van de cassatiemiddelen voor het overige niet nodig.

Beslissing

De Hoge Raad:

- vernietigt de uitspraak van het hof;
- wijst de zaak terug naar het gerechtshof Den Haag, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-01-2026

ECLI: ECLI:NL:HR:2026:15

Zaaknummer: 23/03117

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en R. Kuiper

Advocaten: P. van Dongen

Wetsartikelen: art. 36e lid 3 Sr en art. 40 Sv